

Emajlirlec

Glasilo delavskega kolektiva Tovarne emajlirane posode

Izdaja Tovarna emajlirane posode vsako drugo soboto. Urejuje uredniški odbor: dr. Zupančič Franc, Emil Ježič, Metka Rozman, ing. Danilo Fajs in Vlado Smeh. Glavni in odgovorni urednik Vlado Smeh. Uredništvo Celje, telefon 39-21, interneta št. 207. Rokopisov in slik ne vračamo. Casnik izhaja v nakladi 3300 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Tisk in klišaji CP »Celjski tisk« v Celju

LETO VIII. STEV. 1

Celje, 18. januarja 1964

IZREDNO ZASEDANJE SKUPŠČINE

PLAN DOPUSTOV IN LETOVANJE

Dne 26. decembra 1963 je bilo sklicano izredno zasedanje skupščine zaradi potrditve imenovanja novega direktorja ter razrešitev dosedanjega direktorja.

Skupščina je sprejela sklep o soglasnosti z odločbami občinske skupščine Celje, s katerimi je ta razrešila s položaja glavnega direktorja Vladimirja Vebera ter imenovala za glavnega direktorja ing. Lojza Ilgota. Ing. Lojze Ilgo je sprejel posle glavnega direktorja s 1. januarjem 1964, dosedanji direktor Vladimir Veber pa bo sporazumno razrešen 31. januarja 1964 z ozirom na primopredajo poslov ter sestave zaključnega računa za leto 1963.

Na zasedanju je imel predsednik skupščine Milan Kavčič krajši govor, v katerem se je zahvalil dosedanjemu glavnemu direktorju Vladimirju Veberu za njegovo prizadevanje v dvanajstih letih službovanja v našem kolektivu. Poudaril je njegove zasluge za dosedanje rekonstrukcijo podjetja, izvršeno večinoma z lastnimi sredstvi.

Potrebno bo iskati notranje rezerve v organizaciji, tehnoloških postopkih, hitrejšemu osvajanju novih izdelkov in si s tem ustvariti pogoje za hitrejši razvoj podjetja.

Ob koncu svojega govora je predsednik skupščine izrazil v imenu kolektiva dosedanjemu direktorju željo, da bi imel čim več uspehov na njegovem novem delovnem mestu.

Tovariš Vladimir Veber se je zahvalil predsedniku in članom skupščine ter preko njih celotnemu kolektivu. Dejal je, da mu je bilo delo v našem kolektivu v veselje in da mu ni bilo nikdar žal časa in truda, vloženega v delo za napredek kolektiva. Posebno se je zahvalil za podporo tov. Francu Leskošku-Luki ter drugim občinskim, okrajnim in republiškim funkcionarjem. Potem, ko je izčrpno obrazložil gospodarske uspehe je med drugim dejal: »Socializem — boljše življenje ljudi, zahteva vedno več dobrin, dobrih odnosov med ljudmi, več svobode in seveda tudi več dohodkov. Vse to pa

strokovni delavec odgovorno mesto glavnega direktorja v našem podjetju in mu svetovali naj se javi na razpis.

Ing. Lojze Ilgo je bil rojen leta 1915 v Selnici ob Dravi. Leta 1934 je končal šolanje na trgovski akademiji v Mariboru, kjer je tudi maturiral. Študij je nadaljeval na ekonomsko komercialni visoki šoli v Zagrebu in Beogradu, kjer je opravil diplomske izpite in postal ing. ekonomije leta 1946. Pred vojno je bil zaposlen pri Zvezi zadrug državnih uslužbencev v Beogradu in Zagrebu kot revizor. To službo je prekinil leta 1944 zaradi odhoda v partizane. V NOV je ostal do junija 1945. Po demobilizaciji je služboval na odgovornih položajih republiškega ministrstva za kmetijstvo in v kontrolni komisiji.

Leta 1947 je bil odlikovan z Redom zasluge za narod.

Pri nas ni neznana osebnost, saj je bil zaposlen v naši tovarni od leta 1948 do 1957. Zlasti starejši člani kolektiva se ga spominjajo kot dobrega tovariša in sposobnega strokovnega delavca. Delal je na delovnem mestu direktor izvoza-uvoza. Po odhodu od nas je nastopil službo pri podjetju za mednarodno trgovino »INTERTRADE« v Ljubljani ter je bil kot predstavnik tega podjetja v službi v Libanonu in Egiptu.

V bivši Jugoslaviji je bil član naprednih delavskih organizacij, med narodnoosvobodilno vojno pa aktivist OF.

Med službovanjem v naši tovarni je bil izvoljen za člana okrajnega zbora proizvajalcev v Celju. Poleg tega je bil član raznih odborov v zunanjetrgovinski zbornici SFRJ, trgovinski zbornici SRS in industrijski zbornici SFRJ. -em

Člani delavskega sveta ekonomske enote 8 so na eni zadnjih sej obširno razpravljali o planiranju dopustov in o prijavljanju za letovanje v našem domu oddiha v Crnkvenici. Nekateri so bili mnenja, da bi moral kadrovske socialni sektor že vršiti vpis za letovanje v našem domu, kajti čestokrat se je že zgodilo, da so člani kolektiva planirali svoj dopust v začetku leta za mesec junij, za letovanje v domu bi pa prišli na vrsto kasneje. Zaradi tega marsikdo ni mogel izkoristiti dopusta v tistem času kot si ga je planiral.

V razpravi je bilo izraženo mnenje naj bi kadrovske socialni sektor izdelal nekakšne urnike oddiha za posamezne ekonomske enote. Iz teh urnikov bi bilo razvidno kdaj in v katerem mesecu si lahko člani posamezne ekonomske enote planirajo dopust.

Izraženo je bilo tudi mnenje naj kadrovske socialna služba že sedaj sklene pogodbe s privatniki, da ne bo prepozno in da se točno ve kje so naši prostori kjer bomo preživel dopust.

Glede na to razpravo in na pripombe posameznih članov delavskega sveta je bil sprejet sklep naj kadrovske socialni sektor, ki spada v ekonomsko enoto 8 v roku 15 dni izobesi na vpogled članom kolektiva seznam, kje so najete sobe in ležišča za letovanje.

Nekateri so predlagali naj bi prejel vsak član kolektiva regres ne glede na to ali preživi dopust v počitniškem domu ali pa doma. Razumljivo je, da tak predlog ni sprejemljiv, ker se daje regres po predpisih lahko samo tistim, ki preživijo svoj dopust v počitniškem domu do zneska 500 din dnevno, kar ne bremeni osebne dohodke. Če bi dajali regres izven počitniškega doma, gre ta v breme osebnih dohodkov o čemer lahko odloča kolektiv.

Predlagali so tudi naj bi imeli pri letošnjem vpisu za letovanje v po-

čitniškem domu prednost tisti, ki lansko leto niso koristili uslug počitniškega doma.

Iz gornjega je razvidna želja in hotenje članov kolektiva, naj bi bila rekreacijska dejavnost v naši tovarni bolj organizirana zlasti kar se tiče letovanja na morju ter drugod. Upajmo, da se bodo želje uresničile.

Upravni odbor o inventuri

Konec decembra je upravni odbor na svoji seji obravnaval poročilo komisije o inventurnem popisu. Predloge komisije glede knjiženja določenih viškov in manjkov, ki so pri tem nastala, je upravni odbor osvojil. Nadalje je bil sprejet sklep, da se nekuranten material v skladišču pločevine, elektromateriala in kemikalij ter ostalih proda, četudi po nižji ceni. Upravni odbor je osvojil tudi predloge komisije, da se uvedejo inventarne knjige po ekonomskih enotah, da se pregleda, kje manjkajo inventarne številke in se namestijo na vidna mesta in da se na novo izpišejo orodne knjižice za zadolžitev posameznikov.

O tem bo razpravljala tudi skupščina podjetja.

Zastopali nas bodo

V posamezne svete Gospodarske zbornice v Celju je upravni odbor imenoval naslednje tovariše: v svet za metalurgijo in kovine tov. Zvoneta Božiča, direktorja domače komerciale, v svet za kemijo in nekovine tov. ing. Petra Senčarja, asistenta vodje ekonomske enote 2, v svet za energetiko tov. ing. Geralda Premšaka, vodjo vzdrževalnih obratov, v svet za gradbeništvo in projekiranje tov. Franja Velikanje, vodjo oddelka za izvajanje investicij in v svet za trgovino tov. Jožeta Turnška, v. d. vodjo prodajnega oddelka.

Mladinka izroča glavnemu direktorju ing. Lojzu Ilgu cvetje. Poleg njega je častni predsednik skupščine Franc Leskošek-Luka

Tovariš Kavčič je poudaril porast proizvodnje in dobi delavskega samoupravljanja in dejal: »Ta strma pot katero je kolektiv kljub težavam napravil, je zasluga celotnega kolektiva in s tem tudi vodstva podjetja. Spomnimo se leta 1959, ko je kolektiv kljub nemožnim delovnim pogojem, ko smo gradili novo streho nad staro v surovinskih obratih v zimskih mesecih. Takrat je kolektiv dokazal svojo zrelost in ponovno potrdil svojo prekaljenost in sposobnost v doseganju planskih nalog.

Vsa ta leta se je kolektiv prebijal skozi težave in povečeval svoje kapacitete z lastnimi sredstvi, ki pa so bila zaradi visokih družbenih dajatev majhna in niso dovoljevala tekoče zamenjave izrabljenih strojev, izboljševanja pogojev dela in družbenega standarda, kar se odraža na izgradnji prepotrebnega stanovanjskega prostora.

Tovariš Kavčič je nadalje naglasil, da naš sedemletni perspektivni plan predvideva veliko investicijskih sredstev. Na vsa ta predvidena sredstva pa ne moremo računati, ker je po republiškem perspektivnem planu poudarek na razvoju bazične in kemične industrije.

zahteva večjo produktivnost dela, ki pa ne more in ne sme biti vedno samo na račun fizičnega dela, ampak na račun umskega dela, strojnega avtomatiziranega dela, novih investicij, boljše organizacije itd. Vse to pa zahteva novih in novih naporov posameznikov in kolektiva ter vodstva podjetja, skratka vseh delovnih ljudi naše socialistične domovine.

Ko predajam posle direktorja bi mi bilo drago, da bi Tovarna emajlirane posode predstavljala in uživala tudi v bodoče tako kakor danes, spoštovanje, cenjenost in ugled širom naše lepe domovine in v svetu.

Z željo, da bi napredek in procvit Tovarne emajlirane posode Celje bil tudi v bodoče čim večji, v vaše zadovoljstvo in zadovoljstvo naše socialistične družbe, vam želim ob mojem odhodu kar največ novih uspehov.

Ing. Ilgo Lojze se je v preprosti in iskreni besedi zahvalil kolektivu za izkazano zaupanje. Dejal je, da je bil zelo vesel ker se ga je kolektiv spomnil in so ga predstavniki organov delavskega samoupravljanja ter političnih organizacij podjetja obiskali ter izrazili željo naj bi sprejel kot izkušen

Problematika prehoda na krajši delovni čas

V dnevnem časopisju in tudi v našem Emajlircu, je bil že večkrat obravnavan 42-urni delovni teden in prikazane zahteve, ki jih stavlja vsakemu kolektivu uvedba skrajšanega delovnega časa ter smernice, ki naj olajšajo ta prehod.

Po analizah, ki jih je izvršila naša komisija za pripravo prehoda na skrajšan delovni čas, ta prehod za naše podjetje ni tako enostaven.

Ze od leta 1950 je v proizvodnih obratih večina del normiranih in v sledečih letih prikazana in izkoriščena vsa rezerva v manualnem delu. Če bi prehajali na skrajšanje delovnega časa postopoma tako, da bi bila sprva prosta samo ena sobota, t. j. da bi v štirih tednih opravili namesto 192 samo 184 ur in v tem skrajšanem času dosegli enako proizvodnjo kot doslej, bi se morala povečati povprečna proizvodnost za 4,35 %, pri dveh prostih sobotah za 9,10 %, pri treh pa že za 14,3 %.

Eno prosto soboto ne bi bilo težko pridobiti. To nam nadoknadi že točen pričetek in zaključek dela. Vemo, da včasih preteče kar precej časa, predno prične izmena strnjeno z delom. Verjetno bo sprejet predlog komisije, da bi prišel skupinovodja toliko prej na delo, da

bo lahko do začetka izmene izvršil vse potrebne predpriprave za nemoten začetek dela svoje skupine.

Povečanje produktivnosti za 4,35 odstotkov pomeni, pridobiti v izmeni 21 minut, kar res ne sme delati težav. Pri tem seveda ne bomo smeli pozabiti na tiste, katerih osebni dohodek je odvisen od njih osnovne postavke, ki ne delajo po normi. Tudi njihov osebni dohodek ne sme biti zmanjšan zaradi skrajšanja delovnega časa!

Za nadaljnje skrajšanje pa bodo potrebne še temeljite priprave: steči mora linijska proizvodnja v močnih serijah. Iz proizvodnega programa bo treba izločiti vse tiste proizvode, katerih letno naročilo je manjše od minimalne serije in tiste, ki jih zaradi plafoniranih cen delamo z izgubo. Poskrbeti je treba, da bodo stroji polno zasedeni. Pri tem je treba posvečati še posebno pozornost večstopenjski stikalnici.

Odpraviti je treba ozka grla v proizvodnji (radiatorski, odd. za odpreske), izboljšati pripravo in organizacijo dela ter tehnološke postopke. Preprečevati okvare, ki nastanejo zaradi malomarnosti ali nepoučenosti upravljalca. Nagrajevati bo treba samo kvalitetno delo in

težiti za tem, da se zmanjša odstotek drugovrstnih izdelkov.

Bolj kot doslej bo treba koristiti odpadni material, zmanjšati število nadur, porabo režijskega materiala in režijskih ur, uresničiti vse dosedanje izboljševalne predloge in še mnogo podobnega.

Večina tega je odvisna od nas samih. Potrebno pa bo še izdelati nekatera orodja, počakati, da dosepejo že naročeni, najnujnejši stroji in kar je glavno, zainteresirati in pritegniti k delu za skupen cilj vsakega posameznika, ekonomsko enoto in kolektiv kot celoto. Šele potem, ko bo uresničena večina navedenega, odstranjene ovire in matematično dokazano, da so doseženi vsi pogoji za enako ali večjo proizvodnjo in osebni dohodek, bi se naj prešlo na nadaljnje skrajšanje delovnega časa.

Pred tem pa bo še vsak član kolektiva v anketi podal svoje mnenje in stavil pripombe k uvedbi 42-urnega tednika. Šele na podlagi rezultata ankete bo skupščina podjetja sprejela dokončen sklep o načinu in času prehoda na skrajšan delovni čas.

Komisija za uvedbo 42-urnega tednika

Gospodarnost ekonomske enote 3 Ali je tako res prav?

Kakor v celotnem gospodarskem razvoju smo tudi v naši EE prišli v tisto fazo, ko smo morali staro metodo dela spremeniti in se prilagoditi novim načinom dela z novim tehnološkim postopkom. To pa nam je prineslo večjo produktivnost dela in tudi večji dohodek na posameznika.

Kot dobri gospodarji izkoriščamo odpadno pločevino, ki je še pred leti šla v odpad, za manjvredne proizvode, kar nam znatno zniža materialne stroške.

Pri posameznih operacijah prerazporeditve racionalno koristimo pločevino tako, da se reže po dva različna artikla iz posamezne plošče. Pri varjenju koles za avtomobile smo prišli do ročnega varjenja na avtomatsko varjenje, kar nam občutno zniža proizvodne stroške.

Kljub zastarelemu strojnemu parku se proizvodnja iz leta v leto večja. Če pogledamo nekaj let nazaj, se je proizvodnja povečala daleč preko 100 odstotkov.

S tem pa nam podatki kažejo, da se je tudi gospodarnost EE začela občutno dvigati.

Skozi vsa leta nazaj so bile naše zahteve za obnovitev strojnega parka predvsem hidravličnih stiskalnic z utemeljitvijo čedalje večje potrebe proizvodov avtomobilske industrije. Toda naše zahteve so ostale na nivoju zgolj programskih in le redko uresničenih zahtev.

PROIZVODNI PLAN V EE-1

Ob zaključku starega leta, ugotavljamo, da smo naše planske naloge uspešno izpolnjevali, ter plan tudi presegli.

Z novim letom pa se postavljajo pred nas nove naloge, nič manj važne, kot so bile v preteklih letih. Če želimo, da bomo mesečne plane izvrševali, moramo stremeti za tem, da že s prvim delovnim dnevom vložimo vse razpoložljive sile za izvršitev postavljenih nalog.

S tem, da se z novim letom plan dvigne, smo računali že nekaj mesecev nazaj, ter si tako zagotovili delovno silo, ki je planirana za leto 1964. Isto smo pričeli, da ne bi bilo nepotrebnega izpada zaradi priučevanja novih kadrov.

Problem izvršitve plana v mesecu januarju nastopa predvsem v pocinkani posodi, saj je mesečni plan višji za 30 t. Že v preteklih mesecih smo s težavo izpolnjevali plan, saj sta dnevno obratovali dve izmeni.

Drugi problem nastaja zaradi nižjega plana uslug, kajti razlika v tonah bo potrebno nadoknaditi z drugimi proizvodi. Ta problem pa ne bo trajnega značaja.

Člani EE-1 se zavedamo, da je od nas samih odvisen uspeh doseganja in preseganja plana ter s tem tudi zagotavljanje osebnih dohodkov. Skupaj z vodstvom in delavskim samoupravljanjem bomo častno izvršili postavljene naloge.

Po štiriurnem delovnem času pripada pol ure odmora delovnemu človeku. V tem odmoru delavec ali uslužbenec zavzije hladno ali topli obrok malice, se pogovori s svojimi sodelavci o privatnih, športnih ali drugih dogodkih, kajti cilj odmora je, da si pridobimo novih moči, za drugi del delovnega dneva.

Izhajajoč iz tega stališča bom povedal nekaj o malici. Malica naj bi bila vir moči in zdravja ter poleta za nadaljnje izvrševanje delovnih nalog. Vsi vemo, da malica ne more biti v zadovoljstvo vsak dan vsem, kajti eden ima rad to drugi drugo, toda kar se tiče higijene smo verjetno vsi enotni. Vsi si želimo higijensko pripravljene malice, kar pa ne moremo govoriti v našem primeru.

Vzemimo samo primer hladne malice, predvsem takrat, kadar je konservirana v pločevini ter je zavita skupaj s kruhom, tako da se poznajo odtisi na kruhu. Ali se res ne da, da bi se pločevinasta škatlica zavila v poseben papir ne pa, da se da neovita na kruh, kar je skrajno nehigiensko in je samo vprašanje s kakšnim občutkom zavzije delovni človek svoj obrok hrane, ki mu je nujno potreben za nadaljnje delo na svojem delovnem mestu. Sprašujem se, zakaj dovoli ta propust higijene HTV služba v našem podjetju. Ali ovojni papir res toliko stane, da ni mogoče najti sredstev za odpravo te pomanjkljivosti, ali je delovni človek res tisti, ki mora vse te pomanjkljivosti mirno prenašati. Nadalje se priporoča, da se naj pazi na higieno tudi pri toplem obroku predvsem porcijah samih, kajti nemalo je rjavih, obtočenih in slično.

Želja je, da bi odgovorni ljudje v tovarni za prehrano delovnih ljudi tudi ta na videz mali problem ustrezno rešili in prepričani bodimo, da bo zadovoljstvo obojestransko.

M. E.

Izidi noveletne nagradne križanke

V uredništvo je tokrat prispele 75 rešitev noveletne nagradne križanke. Žreb je določil naslednje dobitnike:

1. nagrado 5.000 din prejme tov. Stanko COCEJ
2. nagrado 3.000 din prejme tov. Marjan SKAMEN
3. nagrado 3.000 din prejme tov. Judita SGERM
4. nagrado 2.000 din prejme tov. Matilda ČERENJAK
5. nagrado 2.000 din prejme tov. Terezija RAZGOR
6. nagrado 2.000 din prejme tov. Franc BOŽIČ
7. nagrado 1.000 din prejme tov. Mihaela PELKO
8. nagrado 1.000 din prejme tov. Vida ADAMIČ
9. nagrado 1.000 din prejme tov. Ludvik TRAVNER

Dobitnik lahko dvigne nagrado v blagajni podjetja.

Z občnega zbora aktiva ZB NOV

Dne 21. decembra 1963 je imel aktiv ZB NOV v naši tovarni občni zbor. Iz poročila, ki ga je podal predsednik ter iz razprave je bilo razvidno, da so naši borci aktivno vključeni v delo na vseh področjih gospodarske, politične in kulturne dejavnosti v tovarni in izven nje.

Pri vsem tem pa je potrebno povesčati našim bivšim borcem vso skrb za njihovo zdravje in za splošne življenjske pogoje. Doslej je odbor aktiva skupno z organi de-

lavskega samoupravljanja in množičnimi organizacijami dosegel pri urejanju življenjskih problemov borcev kar lepe uspehe.

Na občnem zboru so bili nagrajeni najboljši tovariši z lepimi knjigami, ki obravnavajo tematiko iz narodnoosvobodilnega boja. Bilo je po občnem zboru tudi nekaj veselih uric v klubskih prostorih, saj je bolj redek slučaj, da se naši borci zberejo v takem številu ter se razvesele.

Dragi tovariši upokojenci ...

... prenekatera opeka v tej tovarni je plod vašega dela in vaših žuljev, a vaš lik in vaše nauke bomo nosili v svojih srcih in jih posredovali še bodočim rodovom.

V soboto, 28. decembra 1963 se je kolektiv našega podjetja svečano poslovil od svojih tovarišev, ki so stopili v pokoj v letu 1963. Slavnost se je pričela ob 9. uri dopoldne v dvorani skupščine podjetja, kjer so slavljenca v imenu kolektiva najprej pozdravili predstavniki samoupravnih organov, družbeno političnih organizacij in glavni direktor, nato pa so jim podelili diplome in priznanja ter denarne nagrade in darila. Slavljenca so sprejeli 53 diplom in 10 priznanj, denarnih nagrad pa je razdeljeno za 1.170.000 din. Istočasno in na isti način smo se spomnili tovari-

kali, nato pa so se odpeljali v tovarniškem avtobusu s predstavniki kolektiva v restavracijo »Kladivar« na svečano kosilo. Po obedu je zapela harmonika in ples sta otvorila najstarejša upokojenca: tovarišica Alojzija Kutin, ki je prebila v podjetju dobre tri mesece manj kakor 39 let in tovariš Hinko Sajojvic z nad 41 let službovanja pri nas. Kar prehitro se je približala 14. ura, ko je bil zaključen uradni del slovesnosti in se je poslovil del predstavnikov podjetja. Večina slavljenec je pa še naprej ostalo v dvorani, kjer so ob dobri kapljici obujali spomine o mnogih prijetnih urah v svojem dolgoletnem delu.

Ponosni smo lahko na naše grče, ki so kljub letom ohranili polno mero zdravega humorja in prav

šev, ki so sredi dela omahnili: Franc Cokan, Stanko Farčnik, Vera Feldin, Martin Samec, Ferdinand Semečnik in Jože Sovinc.

V imenu prisotnih upokojencev se je z lepimi besedami in od srca zahvalil tov. Alojz Božičnik, ki je povedal, da je njemu in vsem upokojencem postala tovarna drugi dom, in da ji želi še v nadalje takšne delovne uspehe kakor doslej. Posebej je še omenil skrb za delavce in nenehno stremenje za boljšimi odnosi med ljudmi.

Po obdaritvi so se upokojenci razšli po obratih in delavnicah ter pozdravili tovariše, s katerimi so še včeraj stali ob istih strojih in napravah. Do 11.30 so se vsi zbrali pred upravnim poslopijem in se sli-

mladeniško čilost pri plesu in družabnih igrah. Okoli 15. ure je priromal v dvorano še pohorski Tijek in dobra volja je dosegla svoj vrhunec, ko je Ivan Zvižaj po daljšem opazovanju zmagovalno ugotovil, da ga pozna! Ampak Tijek je med prisotnimi končno našel v Vinku Pečniku mojstra, ki je celo njega ugnal in nagnal v smeh.

Kakor so bili vajeni skozi vsa leta, so upokojenci tudi tokrat zaključili »šiht« po osmih urah in se dobro razpoloženi odpeljali. Manjše skupine pa se v tovariški družbi seve niso mogle odreči »nadržam«, ki sigurno niso potekale manj živahno.

Dragi naši učitelji in tovariši, želimo vam še enkrat dobro zdravje in srečo ob vstopu v leto 1964 in še na mnoga, mnoga leta!

Prihod dedka Mraza

Dedek Mraz s spremstvom

V nedeljo, dne 29. decembra se je zbralo pred tovarno mlado in staro, da počaka in pozdravi dedka Mraza. Čeprav je bilo precej mrzlo so naši najmlajši s potrpljenjem čakali kdaj se bo pojavil na Mariborski cesti dedek Mraz s svojim spremstvom. Končno je v mno-

žici završalo. Dedek Mraz in njegovo spremstvo sta prihajala. Množica se je postavila v špalir in dedek Mraz je krenil proti tovarni. Na stopnišču je imel govor, potem pa je obdaril vsakega našega malčka s čokolado in drugimi slaščicami.

Kaj (ne) vemo o mineralurgija?

Mineralurgija je nova znanost, ki je še ne omenjata Enciklopedija leksikografskega zavoda iz leta 1961 in Slovenski pravopis 1962. Praktično se sicer mineralurški problemi obravnavajo odkar je človek pričel predelovati razne mineralne rudnine kakor apnenca, okrasne kamne, magnezit, dolomit, silikate, sljudo, lapor in druge minerale za proizvodnjo keramike, stekla, emajlov, neizgorljivih gradiv, azbestno-cementnih izdelkov, izolacijskega materiala in podobno. Znanstveno teoretično osnovo za mineralurgijo smo v Sloveniji dobili z ustanovitvijo odseka za mineralurgijo na oddelku za montanistiko, fakultete za naravoslovje in tehnologijo v Ljubljani.

Osnovanje novega odseka je naravno potreba naglega razvoja nekovinske industrije pri nas in v svetu, ki zahteva bolj specializiran študij na teh področjih za vodenje tehnoloških procesov, pripravo proizvodnje in kontrolo kvalitete

proizvodnje, v ožji smeri pa v fizikalno-kemijski pripravi rudnin za emajle, v kristalografiji, vezavi kovina-nekovina, lastnosti kohezije, elastičnosti, odpornosti, termike in podobno.

Konkretno za naše podjetje je prišel novi študij kakor naročen. Inženirji mineralurgije bodo imeli pri nas obilo dela, dokler bodo ljudje uporabljali za pripravo hrane emajlirano posodo, ki zahteva v obdelavi predvsem metalurško-mineralurške tehnološke procese. Lahko trdimo, da je snov v učnem načrtu še posebno primerna za naše prilike, ker poslušajo študenti novega odseka prvi dve leti osnovna predavanja skupaj z metalurji in rudarji in se šele potem ožje usmerijo v svojo stroko. V pripravi je predlog, da bi se v drugo stopnjo (5. semester) lahko vpisali prihodnje leto tudi absolventi, ki so uspešno končali prvo stopnjo kemijske tehnologije in višje tehniške šole v Mariboru.

Investicije v kadre so pogoj rasti proizvodnje

V številnih govorih naših najvišjih državnih voditeljev smo zadnje čase zasledili velik poudarek na vzgojo, usposabljanje in izpopolnjevanje kadra v cilju jačanja proizvodnje, materialnih dobrin in uslug ter s tem rasti življenjskega standarda proizvajalcev samih.

Visoko razvite države v svetu že nekaj let z neverjetnim tempom vlagajo velika sredstva v vzgojo kvalificiranih in visokokvalificiranih kadrov, ki so danes, v burnem razvoju znanosti, tehnike in vseh vzporednih ter dopolnjujočih si ved, osnova za razvoj na področju proizvodnje materialnih dobrin in uslug. Pri tem dobiva še poseben poudarek znanstveno in razvojno delo, ki zahteva v pretežni meri najkvalitetnejše, visokokvalificirane kadre z ozko specializacijo.

Ze pred dobrim desetletjem je prodrl v svetu prepričanje, da so fizične investicije v proizvodnja sredstva nujno in nedeljivo vezane za investicije v kadre, če se hoče zagotoviti maksimalni razvoj narodnega gospodarstva. Vzgoja in izpopolnjevanje kadrov uživa zato v svetu vedno večjo pozornost ne samo pri direktno zainteresiranih proizvajalcih v gospodarskih panogah samih, ampak tudi pri državnih organih in javnih ustanovah.

ZDA izdajo na primer letno samo za znanstveno in raziskovalno dejavnost 2,9 % narodnega dohodka, Francija celo 4 % in Zahodna Nemčija (sicer sorazmerno manj) 1,5 % od celokupnega narodnega dohodka. Od skupno vloženih sredstev odpade na finansiranje javne roke v ta namen v ZDA skoraj 60 odstotkov, medtem ko gospodarstvo samo prispeva 40 %. V absolutnih zneskih izraženo znaša potrošek za znanstveno in razvojno delo v ZDA letno blizu 10 milijard dolarjev.

Razumljivo je, da se taka vlaganja kažejo v hitrem napredku znanosti in proizvodnje, produktivnosti in rasti družbenega standarda. Na drugi strani pa to omogoča tem narodnim gospodarstvom, da se hitro razvijajo v smeri izvoza licenc in patentov, ki prinašajo zanje ogromne dobičke iz tujih držav. Ni čudno, če so danes številne — tudi znane industrijske države v svetu preplavljene z ameriškimi licenčnimi postopki in patenti, ki se v tujini izkoriščajo na bazi raznih kapitalnih kombinacij.

Samostojno znanstveno in razvojno delo razvijajo danes v samem gospodarstvu v svetu predvsem velika podjetja in koncerni,

pri čemer včasih prepuščajo manj važna razvojna dela tujim znanstvenim inštitutom, katerim pa dajejo finančno pomoč v merah lastnega interesa. Srednja in manjša industrija pa zagotavlja svoj razvoj bodisi preko specializiranih znanstvenih inštitutov ali pa v medsebojnem sodelovanju sami pristopajo k ustanavljanju skupnih znanstvenih in razvojnih oddelkov. Seveda nudijo številne države tem dejavnostim večje ali manjše olajšave preko davčne politike. V večini primerov je možno v določenem letu nabavljeno opremo in priprave še isto leto odpisati, pri čemer se gospodarske organizacije na ta način često izognejo progresivnemu obdavčenju, kateremu bi sicer zapadle, da niso investirale v razvojno in znanstveno dejavnost. V Angliji pa na primer zakonski predpisi omogočajo, da se v breme poslovnih stroškov odpišejo celo tudi stavbe in naprave v celoti v tistem letu, ko so bile v te namene zgrajene oziroma nabavljene.

Znanstvena in razvojna dejavnost pa v večini primerov često odpira njihovim investitorjem možnosti razširjene kooperacije v proizvodnji ob še vidnejši specializaciji, ki jo spremlja ta večja ekonomičnost in rentabilnost. Poleg tega pa ta razvoj v nadaljnjih etapah često vodi do združevanja in pretapljanja — do tedaj samostojnih — kooperantov v sestavi in pod neposredno okrilje finalnih podjetij samih.

Ob takem spoznanju kaže, da je v interesu daljnjega razvoja našega podjetja nujno, da v naš znanstveni inštitut čim hitreje vložimo maksimalne napore in mu vsestransko stojimo ob strani, da bi preko njega dosegli čim večje uspehe v čim krajšem času. Inštitut sam pa naj s svojim delom privede do skorajšnjega prevrata v nadaljnji politiki razvoja podjetja v tej smeri, da bomo v bodoče vedno bolj usmerjevali naše lastne proizvodne sile ne več toliko v kooperacijsko proizvodnjo izdelkov za druga podjetja — finaliste, ampak predvsem v smeri razvoja in pritegovanja drugih podjetij ter njihov proizvodnih možnosti za hitro rast naše proizvodnje po principu sestavljanja in finaliziranja novih, sodobnih izdelkov. Ob številnih izkušenih kadrih, ki stoje našemu podjetju na razpolago, potem ne bo težko doseči še hitrejše rasti proizvodnje, produktivnosti, rentabilnosti in izvoza kot v preteklem razdobju.

OBREKOVANJE IN POSLEDICE

V razvoju rodbinskih odnosov so ti v različnih stopnjah razvoja imeli različno obliko in značilnost. V sodobnem svetu so najbolj znani naslednji tipi družin: totemski klan, velika družina (matriarhalna, poliandrija, agnatska) in individualna družina. Danes je najbolj razširjena monogamska družina (en mož in ena žena), ki je nastala preko monogamne patriarhalne družine iz parne družine med srednjo in višjo stopnjo barbarstva. Ta oblika družine je zgodovinska tvorba in za njo je značilna ekonomska ravnopravnost članov družine.

Danes je splošno mnenje, da je ta oblika družine v krizi. Po ugotovitvah ameriških psihologov pa ni oblika monogamske družine v krizi, temveč njeni člani (mož in žena). Vzrok za te krize je presuštvo do katerega največkrat pride zaradi socialne nezrelosti ali pa pomanjkanja ljubezni. Poleg presuštva pa ima velikokrat usodne posledice za družino »obrekovanje«. Podal vam bom le eno samo sliko izmed mnogih, ki je resnična, da bo slednji izmed nas spoznal, kaj lahko napravi obrekovanje.

Kraj dogodka je majhno mestec ob Novem Sadu. Tam sta zakonca Džuro in Liljana Jevremović živela mirno in srečno zakonsko življenje. Poročena sta bila 10 let in imela sta dvoje otrok. Nepričakovano pa se je v njihov dom vtihtapilo nekaj njima nepoznanega. Džuro se je vrnil iz podjetja z mračnim obrazom in brez besed. Znanec Uroš Milošević mu je v podjetju namignil, češ da ga njegova žena vara s Perom Milutinovičem. Žena je bila zaskrbljena in se spraševala kaj je njenemu možu uničilo duševni mir, vendar od njega ni dobila besede. Odločitev moza je bila težka, vendar zdaj ni bila samo on in žena prizadeta, bila bi tudi njihova otroka. Dva dni je trajal v njem boj za obstoj njihove družine. Veliko je premišljeval kaj je ženo privedlo do tega koraka, vendar odgovora ni našel.

Po dveh takih dnevih se je mož odločil, da pove svojo odločitev ženi. Ponovil ji je besede, katere mu je znanec povedal in nadaljeval, češ če je kriva in je to resnica, naj molči, ker bosta živela še nadalje skupaj. Ako pa ni naj dokaže neumno laž. Moževe besede so ženo iznenadile. Bila je prizadeta. Zavedala se je odločilnega trenutka in usodnih posledic. Zivela je doslej srečno življenje žene in matere in je imela dobrega in zvestega moža. A sedaj?

Besedo je dobilo sodišče, katerega naloga je bila težavna in polna negotovosti — dokazati resnico. Poslali so vabilo Urošu Miloševiću, ki je prvi povedal Džuri usodne besede, ki so bile tako boleče in katerih posledice bi bile razvaline nekoč srečne družine. Uroš je bil na sodišču zmeden, za svojo izjavo ni imel dokazov izjavil pa je, da mu je Voja Martinović rekel, da se Liljana in Pero sestajata. Naslednji je imel priložnost, da na sodišču potrdi svoje besede Voja Martinović, vendar tudi njegovo obnasanje je bilo slično Uroševem. Med govorom so mu zlogi besed ostajali v grlu in končno je povedal, da on o opisanem dogodku ničesar ne ve, pač pa da mu je prijatelj Jovan rekel, da sta se Liljana in Pero pred dvema mesecema sestala, vendar je tudi Jovan zanikal, da bi jih sam videl. Vse je izvedel od mestnega brivca. V interesu resnice je sodišče poklicalo še brivca, vendar tudi ta ni mogel potrditi svojih besed iz enostavnega razloga, ker tudi on ni videl ničesar, ampak je sarno slišal, ko sta se pogovarjala Boro Jovanović in njegov sosed kako se Liljana in Pero spogledujeta. Boro in sosed pa sta brivčeve besede popolnoma zanikala in izjavila, da brivčev verjetno ni dobro slišal. Rekla sta, da sta nekega dne opazovala Liljano ko je obdelovala vrt zelo prizadevno. Mimo je takrat prišel Pero, katerega

sta verjetno ta delovna prizadevnost in veselje iznenadila, zato je tudi on za trenutek opazoval Liljano pri delu, vendar ga ona ni videla. To je bil dogodek iz katerega je nastala prava družinska tragedija.

Slednji od vseh teh prič je nekaj dodal, verjetno brez zlobe. Končni rezultat bi lahko bil razdor srečne družine. Liljana pa je dokazala resnico in ohranila dom svojim otrokom, soglasje in srečo svoje družine.

Marsikdo izmed nas je doživel slično, a veliko nas še lahko doživi, zato bi bilo vedno na mestu, da se v take stvari ne vtikamo posredno ali neposredno. Še manj pa, da smo sami izvor »takih čenč — obrekovanja«.

Samo beseda lahko spremeni pomen stavka, lahko pa spremeni tudi najbolj srečno družino v razvalino. Beseda spregovorjena o bližnjem naj bo premišljena in nikoli dvoumna. Z njo lahko škoduješ svojemu ugledu, kakor tudi ugledu drugega.

O NEOPRAVIČENIH IZOSTANKIH

Ob vsakokratnem zaključku leta se nehote naše misli zaustavijo ob uspehih ali neuspehih našega dela v preteklem letu in še ob mnogih drugih malenkostih, ki sestavljajo bit našega dela. Med tako delo spada nedvomno tudi ugotavljanje števila neopravičenih izostankov po posameznih ekonomskih entotah ter ugotavljanje vzrokov tem izostankom. Število neopravičenih izostankov je v letu 1963 znašalo skupno 165 dni. V nekaterih primerih je bil predlagan disciplinski pregon in kaznovanje. Prepričani smo, da je število neopravičenih izostankov precej višje, kar pa je iz doslej neznanih razlogov ostalo neugotovljeno ter izven disciplinskega postopka.

Od navedenega števila neopravičenih izostankov odpade 11 primerov izostankov zaradi vinjenosti, ostalim primerom pa so vzroki izostanka kaj različni, vendar nikoli tako prepričljivi, da bi disciplinske komisije mogle izreči odločbo o oprostitvi disciplinske odgovornosti.

Prizadeti se zavedajo moralne in materialne odgovornosti do podjetja in sodelavcev, zato vselej in predvsem izostankarji zaradi vinjenosti, naslovljajo na svoje predpostavljene v obratu in delavnica prošnje, da bi se neopravičeni izostanek z dela štel v redni letni dopust. Ali je to možno in dopustno?

Tozadevno dajemo navodila, po katerih se neopravičeni izostanek z dela ne more šteti v letni dopust. Neopravičeni izostanek z dela je lahko samo razlog za uvedbo disciplinskega postopka, ker pomeni kršitev delovne discipline za katero se izreče disciplinska kazen po določbi 254. člena Zakona o delovnih razmerjih (Urad. list SFRJ šte. 17/61) ne more pa se v nobenem primeru šteti v letni dopust. S tem odgovorom se spremeni prvotno nasprotno mnenje prejšnje prakse, da se je v letni dopust všteval tudi neopravičeni izostanek z dela.

ZAHVALI

ANTON PONGRAC, upokojenec se zahvaljuje za denarno pomoč DS EE-1 in želi kolektivno mnogo uspehov v letu 1964.

MARTIN LEDNIK se zahvaljuje posadi I in II v EE-2 za darila ob odhodu v pokoj in želi kolektivno mnogo uspehov v letu 1964.

GLOBUS

Eden največjih proizvajalcev titan dioksida v Evropi, nemško podjetje Titangesellschaft, Leverkusen, čigar kapital 80 milijonov DM je v rokah ameriškega montanističnega koncerna National Lead Company, je lani proizvedel 85.000 ton titan dioksida. Podjetje obstaja že od leta 1927.

Promet reškega pristanišča bo v letu 1963 dosegel rekordno višino 6 milijonov ton pretovora ali 30 odstotkov več kot preteklo leto. Na tranzitni tovor odpade 1,5 milijonov ton blaga, pretežno češkega, madžarskega in avstrijskega porekla. Kot rezultat nedavnih pogajanj med našo državo in Češko ter Madžarsko je pričakovati, da se bo tranzitni promet preko Reke do leta 1970 povzpela na preko 3 milijone ton tovora v obe smeri.

Po podatkih zveznih organov bomo v naši državi prihodnje leto načrpali že 1,8 milijonov ton surove nafte (ali 14 odstotkov več kot letos), hkrati pa pridobili 300 milijonov kubičnih metrov plina ter 55 tisoč ton tekočega propana — butana.

Velika Britanija bo — po ocenah vlade — prešla februarja 1966 na decimalni denarni sistem ter s tem sledila korakom številnih drugih držav svojega nekdanjega kraljestva (Egipta, Indije itd.), ki bodo decimalni sistem denarja in utežnih enot zamenjale že prej. Prehod na decimalni sistem v Veliki Britaniji bo trajal skoraj 2 leti ter po predvidevanjih stal angleško gospodarstvo približno 100 milijonov funtov sterlingov. Ta prehod zahteva predelavo številnih mehano-grafskih strojev, prodajnih avtomatov ter plinskih in električnih števcov, ki sedaj obračunavajo še po sistemu funtov, šilingov in pensov.

Število televizijskih sprejemnikov v Evropi hitro raste in se v posameznih državah približuje že točki zasičenosti. V ZDA ima v povprečju že vsako gospodinjstvo TV sprejemnik. V Angliji prihaja 71 sprejemnikov na 100 gospodinjstev, medtem ko odpade v Nemčiji 34, Holandiji 29, Italiji 33 sprejemnikov na 100 gospodinjstev.

Proizvodnja teh sprejemnikov, ki je dosegla leta 1961 v državah skupnega evropskega tržišča že 5 milijonov kosov, se stagnira. V naši državi nameravamo prihodnje leto izdelati že 200 tisoč TV sprejemnikov ali enkrat več kot leta 1962.

Devizni priliv od inozemskega turizma v SFRJ bo znašal za letošnje leto po ocenah pristojnih organov že 65 do 70 milijonov dolarjev ali približno 70 odstotkov več kot leta 1962. Naša skupnost bo s to gospodarsko panogo krila skoraj tri četrtine letošnjega deficita trgovinske bilance. Največji predvojni priliv je znašal po podatkih Turistične zveze Jugoslavije komaj 7,9 milijonov dolarjev v letu 1937. Do leta 1965 bomo podvojili število — turizmu namenjenih — ležišč, ki bo znašalo tedaj 100.000.

Francoska tovarna Societe francaise des Usines Chausson je pred kratkim podpisala s Sovjetsko zvezo pogodbo, po kateri bodo dobavili SZ 1200 ton vlačilnih orodij za karoserijske dele potniških vozil v skupni vrednosti preko 3 milijonov dolarjev.

Največji rezkalni stroj v Evropi je nedavno proizvedla francoska tvrdka Les Forges et Ateliers du Cresot. Rezkalni stroj meri v dolžino 30 m, visok je 5,5 m in tehta 331 ton.

Vredni so pohvale

Pionirji pred izpitno komisijo

Ko bo skopnel sneg bomo zopet opazili nekajkrat v tednu živahnost pionirjev pred upravnim sloslopjem. Zbirajo se v gručah in tovariš Gabrijel Koželj ima precejšnjo mero potrpljenja, da jih razporeja po vrstnem redu na »go-

karde«. Tako so se naši mladi tovariši naučili upravljati to vozilo, predvsem je avto-moto krožek v katerem je mladinska sekcija dosegel svoj cilj, da vzgaja naše (Nadaljevanje na 4. strani)

OB 70-LETNICI

POZORI!

V nadaljevanju bomo objavili med drugim tudi imena ostalih tovarišev, ki so padli do konca vojne. Vse člane kolektiva prosimo, da nam posredujejo še druge podatke, predvsem pa želimo njihove fotografije, ki so nam ob organizaciji proslave 70-letnice nujno potrebne. Vse tiste člane kolektiva, njihove znanke in svoje, ki posedujejo fotografije prosimo, da jih oddajo našemu uredništvu. Vse fotografije bomo po uporabi vrnil.

VOHUN ALBERT CERKOVNIK

Prva Celjska četa je doživela usoden konec dne 27. avgusta 1941 v mlinu Martina Zvaška v Sentrupertu (Breza). Njeni borci so se junaško borili proti modernemu opremljenim Nemcem. Del čete je v tem mlinu s komandantom vred zgorel. Tu je padel tudi Mirko Vrčkovnik, doma iz Arje vasi pri Petrovčah, ki je delal v radiatorskem oddelku.

Pri izvedenih akcijah v vzhodnih predelih Celja so imeli glavni delež delavci Tovarne emajlirane posode. Okupator si je na vse načine prizadeval, da bi v njihove vrste vtihotapil svojega zaupnika. Končno se mu je to tudi posrečilo. Za svoje zločinske namene je pridobil Alberta Cerkovnika, ki je delal tedaj kot delavec pri regulaciji Savinje in se je dal kupiti za nemške marke.

Dopolodne, dne 1. oktobra 1941 so se na domu Jožeta Farčnika, delavca v stiskalnici Tovarne emajlirane posode, v Zvodnem blizu Pocačtovega mlina na Teharjih, zbrali na poziv Petra Štanteta nekateri v osvobodilnem gibanju vodilni tovariši. Tudi vse dotlej je bila pri Farčnikovi važna javka. Na tem sestanku je bil sprejet važen sklep, da se trideset novih mladih že pripravljenih borcev zbere pri Majdičevem mlinu in odide na Do-

brovlje, kjer naj bi se kot II. Celjska četa pridružili I. Štajerskemu bataljonu.

Na tem sestanku je bil navzoč tudi Albert Cerkovnik. Ker je za sestanek vedel že prej, je o tem obvestil Nemce. Tako je udeležence sestanka presenetila žandarmerija iz Štor in kriminalna policija iz Celja. Udeleženci so se razbežali, pri begu pa so žandarji ujeli ranjenega Antona Šmerca, člana KPJ, ki je delal v kleparskem oddelku Tovarne emajlirane posode. Rešili so se Peter Stante, Ivan Škvarča in Hermina Seničar. Nemci so takoj aretirali Marijo Farčnik, njenega moža pa so poiskali v tovarni. Nemci so še isti dan ter naslednje dni nadaljevali hajko za pobeglimi fanti, ki so bili namenjeni v II. Celjsko četo. Prijeli so jih skoraj polovico, predvsem tiste, za katere je vedel izdajalec Cerkovnik med katerimi je bilo tudi 12 delavcev iz Tovarne emajlirane posode. Prijeti tovariši so bili v mesecu oktobru in novembru leta 1941 ustreljeni kot talci. Živa sta ostala Jože Farčnik in Martin Rozman.

Tako so predvsem mladi delavci iz tovarne, večidel člani SKOJ izpričali svojo protifašistično zavest, slovensko domoljubje in požrtvovalnost že v prvih mesecih okupacije.

Poleg Mirka Verčkovnika, katerega smo že nekajkrat omenili, so leta 1941 dali svoja življenja za svobodo še naslednji tovariši delavci, ki so z velikim zaupanjem zrl v prihodnost, ter zaupali v nemajno moč Partije in ljudstva:

VLADO MLAKAR

Rodil se je leta 1912 in je delal v tovarni kot varilec, stanoval pa je na Dečkovi cesti. Že v začetku okupacije je kot član SKOJ neutrudno sodeloval v OF. Zbiral je denarna sredstva in raznašal propagandno gradivo v daljnjo celjsko okolico v sodelovanju s Tonetom Kosom. Vzdrževal je zvezo s I.

Celjsko četo. Gestapo ga je aretiriral dne 24. avgusta v tovarni, ustreljen pa je bil že dne 30. avgusta 1941 v Mariboru. Za Verčkovnikom je bil drugi delavec naše tovarne, ki je padel za svobodo in lepše življenje našega ljudstva.

ANTON ŠMERC

Rojen je bil v Čretu 12. junija 1921 kot sin čevljarja. Kot delavec in član KPJ je 26. julija 1941 odšel iz tovarne in se kot ilegalec povezal s Petrom Štantelom ter se udeleževal raznih akcij. Sodeloval je že s I. Celjsko četo. Prisostvoval je 1. oktobra 1941 sestanku pri Farčniku, kjer so ustanavljali II. Celjsko četo. Po Cerkovnikovem izdaistvu so ga žandarji in polici-

Proslava 50. obletnice tovarne na Zelenem travniku 1944

sti obstrelili in ujeli. Ustreljen je bil kot talec dne 21. oktobra 1941 v Mariboru.

MIHAEL KOLSEK

Rojen je bil 23. septembra 1922. Bil je sin delavca in je stanoval v Čretu. Že takoj v začetku oku-

pacije se je povezal s Petrom Štantelom ter odšel v ilegalo. Bil je ujet in ustreljen kot talec 21. oktobra 1941 v Mariboru.

MARIJAN BRINOVEC

Rojen je bil na Vranskem dne 27. julija 1921 kot sin malega trgovca. Delal je v kleparskem oddelku. Po smrti svoje matere je živel pri stari materi na Babnem pri Celju. V narodnoosvobodilnem gibanju je deloval skupno z Antonom Šmercom. Udeleževal se je vseh trosilnih in napisnih akcij. Nazadnje je prebival pri svoji teti Katarini Kovač na Ložnici. Namenjen je bil v II. Celjsko četo v borbo proti okupatorju, toda po Cerkovnikovi izdaji je bil aretiran v začetku oktobra 1941 in bil ustreljen kot talec dne 30. oktobra 1941 v Mariboru.

RUDOLF PRIMOŽIČ

Rojen je bil 14. oktobra 1920. Delal je v tovarni, stanoval pa je v Čretu. Takoj po prihodu okupa-

RAJKO KRESNIK

Rojen je bil 18. avgusta 1921 v Liscah pri Celju kot sin nižjega uradnika. Dovolil je dva razreda meščanske šole. Leta 1936 se je zaposlil v kleparskem oddelku. Vneto je zbiral orožje in municijo za I. Celjsko četo ter sodeloval v vseh akcijah na Teharjih in v Čretu. S svojim bratom Mirkom je bil med borci snujoče se II. Celjske čete. Po izdaji Cerkovnika 1. oktobra so ga Nemci skupno z bratom aretirali in jih odpeljali v Maribor, kjer sta bila ustreljena kot talca dne 30. oktobra 1941.

EDVARD GOLOB

Rojen je bil 13. oktobra 1923 v Šenpetru pri Novem mestu kot sin železniškega delavca. V tovarni je delal kot ključavničarski pomočnik. Stanoval je v Čretu. Vključen je bil v snujočo se II. Celjsko četo, toda njegov odhod je preprečilo Cerkovnikovo izdajstvo. Nemška policija ga je 2. oktobra 1941 aretirala pri delu v tovarni in ga zaprla v Stari pisker. Nemci so ga kmalu zatem odpeljali v Maribor, kjer so ga 30. oktobra 1941 ustrelili kot talca.

SLAVKO KRAMER

Rodil se je 21. decembra 1921 in delal v tovarni kot pomožni delavec. Bil je med prvimi organizatorji trosilnih in napisnih akcij ter zbiral orožje in municijo za I. Celjsko četo. Udeleževal se je vseh prvih sestankov OF okoli Čreta. Tudi on je po izdajstvu padel v roke Nemcem pred odhodom v II. Celjsko četo in bil ustreljen kot talec v Mariboru.

TONE KOS

Rojen je bil dne 8. junija 1923 v Celju in je delal kot pomožni delavec v radiatorskem oddelku, stanoval pa je na Dečkovi cesti. Pred vojno je bil član telovadnega društva »Sokol« in tudi že član SKOJ. (Se nadaljuje)

OTVORITEV STRELIŠČA

V preteklem mesecu je bila ob priliki počastitve dneva JLA otvoritev MK strelišča SD »Tempo« na Golovu. Strelišče ima 8 strelskih mest. Opremljeno je z najmodernejšimi avtomatskimi napravami za kontrolo zadetkov, ogrevalnimi napravami, s skladiščem za orožje in municijo ter pisarno. Skratka, to je prvo strelišče v Jugoslaviji te vrste in tako urejeno.

ur. Za ta trud jih je SD »Tempo« ob priliki otvoritve novega MK strelišča primerno nagradila s praktičnimi darili. Omembe vredno je tudi to, da so strelci vso prejeto dotacijo zadnjih dveh let izkoristili za gradnjo MK strelišča. Razumljivo je, da je tudi to bilo premalo. Prav zaradi tega so se morali odpovedati prijateljskih srečanj izven Celja.

»Tempo« in jim čestitala ob doseženem delovnem uspehu.

V drugem delu tega dne je bilo na vrsti tekmovanje. Na MK strelišču so se pomerili celjski pištolaši. V ogorčenih borbah je dosegel prvo mesto član SD »Tempo« Jože Štrajhar s 165 krogi od 200 možnih. V upravnem poslopuj Tovarne emajlirane posode pa so se pomerili strelci in strelke v streljanju z zračno puško. Sodelovalo je okoli 40 strelcev in strelk.

Ekipno so dosegli naslednje rezultate: moški: 1. SN »Tempo« 844 krogov; 2. SD »Tobi« Bistrica pri Limbušu 843 krogov; 3. IFA Celje 764 krogov; 4. SD »Branko Ivanuš« Celje 667 krogov; 5. SD »Ivo Lola Ribar« Celje 339 krogov.

Zenske: 1. SD »Tempo« 541 krogov (zmaga po desetkah); 2. SD »Ivo Lola Ribar« Celje 541 krogov. Pri posameznikih je bil najboljši član IFE tov. Tonček Jager, pri članicah pa tov. Ivica Skočir (SD »Tempo«).

Na koncu te svečane prireditve, ki je trajala ves dan, so bile razdeljene praktične nagrade najboljšim strelcem, najboljše ekipe pa so prejele pokal v trajno last.

Malo pred zaključkom je na to prireditev prispel še pismonoša, ki je prinesel pozdravni telegram od predsednika strelske zveze Jugoslavije tov. Voja Todorovića z naslednjo vsebino:

»Pri otvoritvi malokalibrskega strelišča čestitam vsem, ki so pomagali graditi ta izvrsten strelski objekt. Želim, da na tem strelišču dosežete take uspehe, ki bodo razveselili vse strelce Jugoslavije. Zelo obžalujem, ker sem zadržan, da se udeležim otvoritve.«

KAJ JE Z NOGOMETAŠI OLIMPA OZIROMA CELJSKIM NOGOMETOM

V zadnji številki smo obdelali najmlajše žogobrcarje. Prav bi bilo, da pogledamo tudi kaj delajo nogometiški prvega moštva Olimpa.

Po neuspelem startu oziroma končanem jesenskem delu, so obtičali na dnu lestvice SNL. Nič kaj rožnato, toda še vedno ni prepozno. Treba se bo temeljito pripraviti na spomladansko dejavnost.

Vsem je znano, da je na pobudo družbeno političnih organizacij formiran v Celju Izvršni odbor nogometnih društev. Ta si je zadal nalogo, da formira v Celju kvalitetnejši klub, ki bi po možnosti moral obdržati prvo mesto SNL, da pojača moštvo Olimpa in mu pomaga v vsakem oziru, da ostane v SNL. Tretji klub pa je treba držati na takem nivoju, da se mu pomaga tudi z igralci, ki so v Celju na razpolago in se ravno tako obdrži v ligi.

Vse to je bilo že storjeno, formirane so nove enajstorice, ki čakajo samo še na začetek priprav za spomladanski del tekmovanja.

Ker pa je v Celju tudi pomanjkanje v trenerskem kadru, ima ta odbor nalogo, da skrbi tudi za dvig trenerskega kadra. Poleg tega pa je ta odbor tudi obravnaval primere klubaških odnosov. Prvi pogoj za uspešno delovanje in dosežek uspehov pa je prav gotovo, da se odpravijo vsi nezdravi odnosi med celjskimi klubi. Upamo, da bo tudi to v 1964. letu rešeno, ker le na ta način je mogoč napredek celjskega nogometa.

Vse te zadeve okoli celjskega nogometa so že obravnavala društva na svojih občinskih zborih, kjer so tudi sprejeli poseben pravilnik za nogometna društva na območju občine Celje.

Iz vsega pa se vprašamo, kaj je

dobil s tem Olimp? Ker je ponavadi mišljeno to na okrepitev moštva, moramo povedati, da bodo v novi sezoni poleg že znanih nogometišev Olimpa nastopili še v tem moštvu igralci Kladivarja Valter Čretnik, Marko Hočevar in Anton Tomč. Prav gotovo, da je to le okrepitev, vendar pa bo potrebno mnogo truda, ker bo to moštvo moralo resno zaigrati v spomladanskem delu. Več resnosti in discipline in medsebojnega razumevanja pa upajmo, da bo šlo. Če pogledamo, da igra to moštvo devet tekem v konkurenci v Celju in samo tri zunaj, ne bi bilo nič čudnega, če prav to moštvo naredi presenečenje v SNL. Zato so se odločili, da začnejo s treningom že 15. januarja v telovadnici TVD »Partizan« Gaberje. Ker se bo prvenstvo SNL začelo komaj 15. marca 1964, bi moralo moštvo biti v dveh mesecih le dobro pripravljeno. VSEM ŠPORTNIKOM VELIKO SREČE IN ZADOVOLJSTVA OB NOVEM LETU 1964

VREDNI SO POHVALE

(Nadaljevanje s 3. strani) najmlajše v spoznavanju prometnih predpisov.

Ob koncu preteklega leta so imeli pionirji izpite za voznje z gokard vozilom in iz prometnih predpisov. Deset vprašanj in še kaj ni bila lahka stvar, vendar so se pionirji dobro odrezali. Vsi so položili izpite z odliko.

Mladinska sekcija pri krožku šteje 113 pionirjev in 45 mladincev. Od teh je 70% učencev iz šole »Franja Vrnunca« na Hudinji, 30% pa iz ostalih celjskih šol.

Izpite za voznje z vozilom gokard in iz prometnih predpisov je opravilo 52 mladincev in ena mladinka.

Strelci pri tekmovanju

Gotovo imajo največ zaslug pri gradnji tega strelišča najstarejši člani SD »Tempo«, saj so nekateri žrtvovali lep delež prostovoljnih ur. Med njimi so tov. Ivan Ostruh, Anton Košec, Marjan Cvek, Ivan Novak, Stane Pertinač, Franc Mahne itd. Vsi omenjeni tovariši so imeli od 300 do 800 prostovoljnih

Lepo je bilo na svečanem delu otvoritve, kjer so bili razni zastopniki vseh političnih, družbenih in športnih organizacij mesta Celja. Med njimi sta bila predsednik sindikalne podružnice Tovarne emajlirane posode in zastopnik LT EMAJL, ki sta predala praktična darila strelcem strelske družine